

פסחים ה:ב	ת"ר (שמות יב, יט) שבעת ימים שאור לא ימצא בבתיכם מה ת"ל והלא כבר נאמר (שמות יג, ז) לא יראה לך שאור [ולא יראה לך חמץ] בכל גבולך לפי שנא' לא יראה לך שאור שלך אי אתה רואה אבל אתה רואה של אחרים ושל גבוה
פסחים ו:ב	שהרי משה עומד בפסח ראשון ומזהיר על הפסח שני שנאמר (במדבר ט, ב) ויעשו בני ישראל את הפסח במועדו וכתוב (במדבר ט, ט) ויהי אנשים אשר היו טמאים לנפש אדם
פסחים ו:ב	מאי טעמא דרשב"ג שהרי משה עומד בראש החדש ומזהיר על הפסח שנאמר (שמות יב, ב) החדש הזה לכם ראש חדשים וכתוב דברו אל כל עדת ישראל לאמר בעשור לחדש הזה ויקחו להם איש שה לבית אבות
פסחים ז:ב	כל המצות מבוך עליהן עובר לעשייתן מאי משמע דהאי עובר לישנא דאקדומי הוא אמר ר"נ בר יצחק דאמר קרא (שמואל ב יח, כג) וירץ אחימעץ דרך הכנר ויעבר את הכושי אביי אמר מהכא (בראשית לג, ג) והוא עבר לפניו ואבע"א מהכא (מכא ב, יג) ויעבר מלכם לפניו וה' בראשם
פסחים ה:ב	והאמר רבי אלעזר שלוחי מצוה אינן ניזוקין היכא דשכיח היזיקא שאני שנאמר (שמואל א טז, ב) ויאמר שמואל איך אלך ושמע שאול והרגני ויאמר ה' עגלת בקר תקח בידך
פסחים ה:ב	אין לי אלא בהליכה בחזרה מנין תלמוד לומר (דברים טז, ז) ופנית בבקר והלכת לאהליך מלמד שתלך ותמצא אהלך בשלום
פסחים י:ב	מ"ט דרבי יהודה רב חסדא ורבה בר רב הונא דאמרי תרוייהו כנגד שלש השבתות שבתורה (שמות יג, ז) לא יראה לך חמץ ולא יראה לך שאור (שמות יב, יט) שבעת ימים שאור לא ימצא בבתיכם (שמות יב, טו) אך ביום הראשון תשביתו שאור מבתיכם
פסחים י:ב	והאי דקאמר חמש בסוף חמש והויא עדות מוכחשת ולא קטלינן ואנן ניקום ונקטיל מספקא ורחמנא אמר (במדבר לה, כד) ושפטו העדה והצילו העדה אלא אמר רבא לדברי רבי מאיר אדם טועה שתי שעות חסר משהו לדברי רבי יהודה אדם טועה שלש שעות חסר משהו לדברי רבי מאיר אדם טועה שתי שעות חסר משהו
פסחים יג:א	דתניא גבאי צדקה שאין להם עניים לחלק פורטין לאחרים ואין פורטין לעצמן גבאי תמחוי שאין להם עניים לחלק מוכרין לאחרים ואין מוכרין לעצמן משום שנאמר (במדבר לב, כב) והייתם נקיים מה' ומישראל
פסחים יד:א	והא אין אוכל מטמא אוכל דתניא יכול יהא אוכל מטמא אוכל ת"ל (ויקרא יא, לח) וכי יתן מים על זרע ונפל מנבלתם עליו טמא הוא הוא טמא ואין עושה כיוצא בו טמא
פסחים יד:ב	(במדבר יט, טז) בחלל חרב חרב הרי הוא כחלל והויא ליה אב הטומאה וקסבר שלישי מותר לעשותו ראשון
פסחים טז:א	דכן מלטמא טומאת אחרים אבל טומאת עצמן יש להן קרי כאן (ויקרא ז, יט) והבשר אשר יגע בכל טמא לא יאכל דם שאינו נשפך כמים אינו מכשיר
פסחים טז:א	ת"ש (ויקרא יא, לד) וכל משקה אשר ישתה בכל כלי יטמא מאי יטמא הכשיר הכשיר מרישא דקרא שמעת ליה מכל האוכל אשר יאכל וגו' חד בתלושין וחד במחוברין וצריכי דאי אשמעינן בתלושין משום דאחשביניהו אבל מחוברין אימא לא ואי תנא מחוברין משום דקיימי בדוכתייהו חשיבי אבל תלושין אימא לא צריכי
פסחים טז:א	ת"ש (ויקרא יא, לו) אך מעין ובור מקוה מים יהיה טהור מאי יהיה טהור מטומאתו ותלושין מי מכשירין והאמר ר' יוסי בר' חנינא משקי בית מטבחיא לא דיין שהן דכן אלא שאין מכשירין
פסחים טז:א	דאמר ר' חייא בר אבא א"ר יוחנן מנין לדם קדשים שאינו מכשיר שנא' (דברים יב, טז) על הארץ תשפכנו כמים דם שנשפך כמים מכשיר
פסחים טז:ב	רב שמואל בר אמי דאמר רחמנא (דברים יב, כג) רק חזק לבלתי אכול הדם כי הדם הוא הנפש דם שהנפש יוצאה בו קרוי דם דם שאין הנפש יוצאה בו אינו קרוי דם
פסחים טז:ב	ת"ש (שמות כח, לח) ונשא אהרן את עון הקדשים וכי איזה עון הוא נושא אם עון פיגול הרי כבר נאמר (ויקרא יט, ז) לא ירצה אם עון נותר הרי כבר נאמר (ויקרא ז, יח) לא יחשב הא אינו נושא אלא עון טומאה שהותרה מכללה בציבור
פסחים יח:א	אמר ריש לקיש רבי יוסי בשיטת ר"ע רבו אמרה דדריש יטמא יטמא דתנן בו ביום דרש ר"ע (ויקרא יא, לג) וכל כלי חרש אשר יפול מהם וגו' אינו אומר טמא אלא יטמא אחרים לימד על ככר שני שעושה שלישי בחולין והכא היכי דריש (ויקרא יא, לד) וכל משק' אשר ישתה בכל כלי יטמא יטמא אחרים אלא אומר לטמא אחרים או אוליין או אינו אלא לטמא טומאת משקין אמרת
פסחים יח:א	דאי סלקא דעתך יטמא דסיפא לטמא טומאת משקין יטמא דרישא נמי לטמא טומאת משקין ניערביניהו וניכתביניהו (ויקרא יא, לד) מכל האוכל אשר יאכל אשר יבא עליו מים וכל משקה אשר ישתה בכל כלי יטמא תרי יטמא למה לי אלא יטמא דרישא לטמא טומאת משקין יטמא דסיפא לטמא טומאת אוכלין
פסחים יח:ב	וכ"ת אוכל חמור דמטמא משקין ניטמייה לכלי ההוא חומרא דמשקין הוא משום דמשקין עלולין לקבל טומאה ומה היא עלילתן שמקבלין טומאה שלא בהכשר יטמא דאין עושה כיוצא בה מהכא נפקא מהתם נפקא (ויקרא יא, לח) וכי יתן מים על זרע ונפל מנבלתם עליו טמא הוא הוא טמא ואין עושה טומאה
פסחים יט:א	הוסיף ר"ע הסולת והקטורת והלבונה והגחלים שאם נגע טבול יום במקצתן פסל את כולן רביעי אין חמישי לא שלישי אין רביעי לא אלמא קסבר צירוף דרבנן ופליגא דרבי חנין דאמר צירוף דאורייתא שנאמר (במדבר ז, יד) כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת הכתוב עשה כל מה שבכף אחת תנן התם על מחט שנמצאת בבשר שהסכיך והיידים טהורות והבשר טמא נמצאת בפרש הכל טהור
פסחים כ:א	והא א"ר חייא בר אבא א"ר יוחנן מנין לדם קדשים שאינו מכשיר שנאמר (דברים יב, כד) לא תאכלנו על הארץ תשפכנו כמים דם שנשפך כמים מכשיר ושאינו נשפך כמים אינו מכשיר
פסחים כא:ב	אמר חזקיה מנין לחמץ בפסח שאסור בהנאה שנאמר (שמות יג, ג) לא יאכל חמץ לא יהא בו היתר אכילה טעמא דכתב רחמנא לא יאכל חמץ הא לא כתב לא יאכל הוא אמינא איסור אכילה משמע איסור הנאה לא משמע ופליגא דר' אבהו דא"ר אבהו כל מקום שנאמר לא יאכל לא תאכל לא תאכלו אחד איסור אכילה ואחד איסור הנאה
פסחים כא:ב	עד שיפרט לך הכתוב כדרך שפרט לך בנבילה דתניא (דברים יד, כא) לא תאכלו כל נבלה לגר אשר בשעריך תתננה ואכלה או מכור לנכרי וגו' אין לי אלא לגר בנתינה ולנכרי במכירה לגר במכירה מנין ת"ל לגר אשר בשעריך תתננה או מכור לנכרי בנתינה מנין תלמוד לומר תתננה ואכלה או מכור לנכרי
פסחים כא:ב	לרבי יהודה דאמר לדברים ככתבן הוא דאתא הא כל איסורים שבתורה מנא ליה דאסורין בהנאה נפקא ליה (שמות כב, ל) מלכלב תשליכון אותו אותו משליך לכלב ואי אתה משליך לכלב כל איסורין שבתורה
פסחים כב:א	מתיב רבי יצחק נפחא והרי גיד הנשה דרחמנא אמר (בראשית לב, לג) על כן לא יאכלו בני ישראל את גיד הנשה ותנן שולח אדם ירך לנכרי וגיד הנשה בתוכו מפני שמקומו ניכר קסבר ר' אבהו כשהותרה נבילה היא וחלבה וגידה הותרה

90 פסחים כ"א:	דתיניא גיד הנשה מותר בהנאה דברי רבי יהודה ורבי שמעון אוסר והרי דם דרחמנא אמר (ויקרא ז, יב) כל נפש מכם לא תאכל דם
90 פסחים כ"א:	ואימא כמים המתנסכים על גבי המזבזב אמר רבי אבהו כמים רוב מים מידי רוב מים כתיב אלא אמר רב אשי כמים הנשפכין ולא כמים הניסכין ואימא כמים הנשפכין לפני ע"ז התם נמי ניסוך איקרי דכתיב (דברים לב, לח) ישתו יין נסיכם והרי אבר מן החי דכתיב (דברים יב, כג) לא תאכל הנפש עם הבשר
90 פסחים כ"ב:	תניא רבי נתן אומר מנין שלא יושיט אדם כוס יין לנזיר ואבר מן החי לבני נח ת"ל (ויקרא יט, יד) ולפני עור לא תתן מכשול
90 פסחים כ"ב:	ואי זה דם הקזה שהנפש יוצאה בו והרי שור הנסקל דרחמנא אמר (שמות כא, כח) לא יאכל את בשרו ותניא ממשמע שנאמר (שמות כא, כח) סקול יסקל השור איני יודע שהיא נבלה ונבלה אסורה באכילה ומה ת"ל לא יאכל מגיד לך הכתוב שאם שחטו לאחר שנגמר (את) דינו אסור
90 פסחים כ"ב:	אין לי אלא באכילה בהנאה מנין ת"ל (שמות כא, כח) ובעל השור נקי מאי משמע שמעון בן זומא אומר כאדם שאומר לחבירו יצא פלוני נקי מנכסיו ואין לו בהם הנאה של כלום טעמא דכתב ובעל השור נקי דאי מלא יאכל איסור אכילה משמע איסור הנאה לא משמע
90 פסחים כ"ב:	נחמיה העמסוני היה דורש כל אתים שבתורה כיון שהגיע (דברים ו, יג) לאת ה' אלהיך תירא פירש אמרו לו תלמידיו רבי כל אתים שדרשת מה תהא עליהן אמר להם כשם שקבלתי שכר על הדרישה כך אני מקבל שכר על הפרישה
90 פסחים כ"ב:	עד שבא ר"ע ודרש את ה' אלהיך תירא לרבות תלמידי חכמים והרי ערלה דרחמנא אמר (ויקרא יט, כג) ערלים לא יאכל ותניא ערלים לא יאכל אין לי אלא איסור אכילה מנין שלא יהנה ממנו שלא יצבע בו ולא ידליק בו את הנר ת"ל וערלתם ערלתו ערלים לא יאכל לרבות את כולם טעמא דכתב רחמנא וערלתם ערלתו ערלים הא לאו הכי
90 פסחים כ"א:	והרי תרומה דרחמנא אמר (ויקרא כב, ג) וכל זר לא יאכל קדש ותנן מערבין לנזיר ביין ולישראל בתרומה
90 פסחים כ"א:	ותנן מערבין לנזיר ביין ולישראל בתרומה אמר רב פפא שאני התם דאמר קרא (במדבר יח, כז) תרומתכם שלכם תהא ואידך תרומתכם דכל ישראל קאמר והרי נזיר דרחמנא אמר (במדבר ו, ד) מחרצנים ועד זג לא יאכל
90 פסחים כ"א:	ותנן מערבין לנזיר ביין אמר מר זוטרא שאני התם דאמר קרא נזרו שלו יהא רב אשי אמר (במדבר ו, ה) קדוש יהיה גדל פרע שער ראשו גידולו קדוש ואין דבר אחר קדוש
90 פסחים כ"א:	והרי חדש דרחמנא אמר (ויקרא כג, יד) לחם וקלי וכרמל לא תאכלו עד עצם היום הזה ותנן קוצר לשחת ומאכיל לבהמה
90 פסחים כ"א:	ואידך קצירכם דכל ישראל משמע והרי שרצים דרחמנא אמר (ויקרא יא, מא) שקץ הוא לא יאכל ותנן צידי חיה ועופות ודגים שנזדמנו להם מינין טמאין מותרין למוכרין לנכרים שאני התם דאמר קרא לכם שלכם יהא אי הכי אפי' לכתחלה נמי שאני הכא דאמר קרא יהיו בהוייתן יהו
90 פסחים כ"א:	תניא ר' יוסי הגלילי אומר תמה על עצמך היאך חמץ אסור בהנאה כל שבעה שאני התם דאמר קרא (שמות יג, ז) ולא יראה לך שאור שלך יהא ורבנן שלך אי אתה רואה אבל אתה רואה של אחרים ושל גבוה
90 פסחים כ"א:	ואידך תלתא לך כתיבי ואידך חד בשאור וחד בחמץ וצריכי לימא כתנאי (ויקרא ז, כד) יעשה לכל מלאכה מה ת"ל לכל מלאכה שיכול למלאכת גבוה יהא מותר למלאכת הדיוט יהא אסור תלמוד לומר לכל מלאכה דברי רבי יוסי הגלילי
90 פסחים כ"ב:	מהיכא דנפקא ליה לר' יהודה (שמות כב, ל) מלכלב תשליכון אותו קסבר חולין שנשחטו בעזרה דאורייתא מנין דכתיב (ויקרא ו, כג) כל חטאת אשר יובא מדמה וגו'
90 פסחים כ"ב:	ומה ת"ל באש תשרף אם אינו ענין לגופו דכתיב (ויקרא י, טז) והנה שורף תנהו ענין לכל איסורין שבתורה
90 פסחים כ"ד:	ואמורי קדשים קלים מנין תלמוד לומר (וכל) בקדש באש תשרף אמר ליה רבי יונתן רבך מהאי קרא קאמר לה (שמות כט, לד) ואם יותר מבשר המלואים ומן הלחם עד הבקר וגו'
90 פסחים כ"ד:	ומה תלמוד לומר לא יאכל אם אינו ענין לגופיה דהא כתיב (שמות כט, לד) ושרפת את הנותר באש תנהו ענין לשאר איסורין שבתורה ואם אינו ענין לאכילה תנהו ענין לאיסור הנאה אי מה כאן בשריפה אף כל איסורין שבתורה בשריפה
90 פסחים כ"ד:	והאי לא יאכל להכי הוא דאתא האי מיבעי ליה לכדברי אלעזר דאמר ר' אלעזר (שמות כט, לד) לא יאכל כי קדש הוא כל שבקדש פסול בא הכתוב ליתן לא תעשה על אכילתו
90 פסחים כ"ד:	אין לוקין על לאו שבכללות אלא אמר רב פפא מהכא (ויקרא ז, יט) והבשר אשר יגע בכל טמא לא יאכל באש ישרף שאין תלמוד לומר לא יאכל מה תלמוד לומר לא יאכל אם אינו ענין לגופו
90 פסחים כ"ד:	וכי תימא אין מזהירין מן הדין הקישא הוא דכתיב (דברים יב, יז) לא תוכל לאכול בשעריך מעשר דגנך תירושך ויצהרך ובכורות בקרך וגו' מה תלמוד לומר לא יאכל אם אינו ענין לגופו תנהו ענין לכל איסורין שבתורה ואם אינו ענין לאכילה תנהו ענין להנאה אי מה כאן בשריפה אף כל איסורין שבתורה בשריפה
90 פסחים כ"ד:	(ויקרא ז, יט) והבשר אשר יגע בכל טמא לא יאכל דרישי' למה לי לרבות עצים ולבונה והבשר כל טהור יאכל בשר דסיפיה למה לי לרבות אימורין אימורין מהתם נפקא דתניא (ויקרא ז, כ) והנפש אשר תאכל בשר מזבח השלמים אשר לה' לרבות את האימורין
90 פסחים כ"ה:	אם נאמר (דברים ו, ה) בכל נפשך למה נאמר בכל מאודך ואם נאמר בכל נפשך למה נאמר בכל נפשך למה נאמר לך אם יש אדם שגופו חביב עליו מממונו לכך נאמר בכל נפשך ויש אדם שממונו חביב עליו מגופו לכך נאמר בכל מאודך
90 פסחים כ"ו:	והרי תרומת הדין דנעשית מצותה ויש בה משום מעילה דכתיב (ויקרא ו, ג) ושמו אצל המזבח שלא יפזר ושמו שלא יהנה משום דהוה תרומת הדין
90 פסחים כ"ו:	בגדי כהונה דכתיב (ויקרא טז, כג) והניחם שם מלמד שטעונון גניזה הניחא לרבנן דאמרי מלמד שטעונון גניזה אלא לר' דוסא דפליג עלייהו דאמר אבל ראויין הן לכהן הדיוט ומאי והניחם שם שלא ישתמש בהם ביום כפורים אחר
90 פסחים כ"ו:	מאי איכא למימר משום דהוה תרומת הדין ועגלה ערופה שני כתובין הבאין כאחד וכל שני כתובין הבאין כאחד אין מלמדין הניחא למ"ד אין מלמדין אלא למאן דאמר מלמדין מאי איכא למימר תרי מיעוטי כתיבי כתיב ושמו וכתבי (דברים כא, ו) הערופה מ"ט אמר רב פפא אי כתיב (דברים כא, ג) עבד וקרינן עבד עד דעביד בה איהו אי כתיב עובד וקרינן עובד
90 פסחים כ"ז:	אמרו לו כל דין שאתה דן תחלתו להחמיר וסופו להקל אינו דין לא מצא עצים לשורפו יהא יושב ובטל והתורה אמרה (שמות יב, טו) תשביתו שאור מבתיכם בכל דבר שאתה יכול להשביתו

פסחים כח:א	חמץ של נכרי שעבר עליו הפסח מותר בהנאה ושל ישראל אסור בהנאה שנאמר (שמות יג, ז) לא יראה לך שאור
פסחים כח:ב	ומנין לאוכל חמץ משש שעות ולמעלה שהוא עובר בלא תעשה שנאמר (דברים טז, ג) לא תאכל עליו חמץ דברי רבי יהודה
פסחים כח:ב	מ"ט דר' יהודה תלתא קראי כתיבי (שמות יג, ג) לא יאכל חמץ (שמות יב, כ) וכל מחמצת לא תאכלו (דברים טז, ג) לא תאכל עליו חמץ חד לפני זמנו וחד לאחר זמנו וחד לתוך זמנו
פסחים כח:ב	מנא ליה נפקא ליה (שמות יב, יח) מבערב תאכלו ור' יהודה מיבעי ליה לטמא ושהיה בדרך רחוקה סלקא דעתך אמינא הואיל ובפסח לא יאכל מצה ומרור נמי לא ניכול קמ"ל
פסחים כח:ב	ור' שמעון טמא ושהיה בדרך רחוקה לא איצטריך קרא דלא גרע מערל ובן נכר דכתיב (שמות יב, מח) וכל ערל לא יאכל בו בו הוא אינו אוכל אבל אוכל הוא במצה ובמרור
פסחים לא:א	רבי נתן אומר מנין לנושה בחבירו מנה וחבירו בחבירו שמוציאין מזה ונותנין לזה ת"ל (במדבר ה, ז) ונתן לאשר אשם לו
פסחים לא:ב	דא"ר יצחק מנין לבעל חוב שקונה משכון שנאמר (דברים כד, יג) ולך תהיה צדקה אם אינו קונה משכון צדקה מנין מכאן לבעל חוב שקונה משכון
פסחים לב:א	תניא אידך (ויקרא כב, יד) ונתן לכהן את הקדש דבר הראוי להיות קדש פרט לאוכל תרומת חמץ בפסח שפטור מן התשלומים ומדמי עצים
פסחים לב:ב	ת"ר האוכל כזית תרומה משלם קרן וחומש אבא שאול אומר עד שיהא בו שוה פרוטה מ"ט דתנא קמא אמר קרא (ויקרא כב, יד) ואיש כי יאכל קדש בשגגה ואכילה בזכית ואבא שאול מאי טעמא אמר קרא ונתן ואין נתינה פחות משהו פרוטה
פסחים לג:א	רב נחמן בר יצחק אמר הכי קאמר לא אם אמרת בשאר מצות שכן לא מתחייב בהן שאין מתעסק כמתעסק שאם נתכוין להגביה את התלוש וחתך את המחובר שפטור תאמר במעילה שאם הושיט ידו לכלי ליטול חפץ וסך ידו בשמן של קודש שמעל אמר מר בד"א במפריש תרומה והחמיצה אבל הפריש חמץ תרומה דברי הכל אינה קדושה מנא הני מילי אמר רב נחמן בר יצחק אמר קרא (דברים יח, ד) תתן לו ולא לאורו
פסחים לג:ב	אמר קרא (דברים יח, ד) ראשית ששיריה ניכרין לישראל יצתה זו שאין שיריה ניכרין
פסחים לד:ב	ואבע"א התם דנגעו להו בראשון דהו להו אינהו שני הכא דנגעו בשני דהו להו שלישי אמר רבא אף אנן נמי תנינא (במדבר ט, יז) ונתן עליו מים חיים אל כלי שתהא חיותן בכלי ונתן אלמא תלושין נינהו והא מחוברין נינהו
פסחים לה:א	אמר רב אשי אף אנן נמי תנינא (ויקרא ז, ט) והבשר לרבות את העצים ולבונה עצים ולבונה
פסחים לה:א	וכן תנא דבי ר' אליעזר בן יעקב אמר קרא (דברים טז, ג) לא תאכל עליו חמץ שבעת ימים תאכל עליו מצות דברים הבאים לידי חימוץ אדם יוצא בהן ידי חובתו במצה יצאו אלו שאין באין לידי חימוץ
פסחים לה:א	מאי טעמא דריש לקיש א"ל דאמר קרא לא תאכל עליו חמץ [וגו'] דברים שאדם יוצא בהן ידי חובתו במצה חייבין על חימוצו כרת והא הואיל ואין אדם יוצא בה ידי חובתו דהויא ליה מצה עשירה אין חייבין על חימוצה כרת
פסחים לה:ב	אמר רבי שמעון בן לקיש מעשר ראשון שהקדימו בשיבילים פטור מתרומה גדולה שנאמר (במדבר יח, כו) והרמותם ממנו תרומת ה' מעשר מן המעשר מעשר מן המעשר אמרת לך ולא תרומה גדולה ותרומת מעשר מן המעשר
פסחים לה:ב	אמר ליה רב פפא לאביי אלא מעתה אפילו הקדימו בכרי נמי ליפטר א"ל עליך אמר קרא (במדבר יח, כט) מכל מתנותיכם תרימו את כל תרומת ה' ומה ראית האי אידגן והאי לא אידגן
פסחים לה:ב	פשיטא לעולם דנפדו ומאי לא נפדו שלא נפדו כהלכתן מעשר שני שפדאו על גב אסימון דרחמנא אמר (דברים יד, כה) וצרת הכסף דבר שיש לו צורה והקדש שחיללו על גבי קרקע דרחמנא אמר (ויקרא כז, ט) ונתן הכסף וקם לו
פסחים לה:ב	תנו רבנן יכול יוצא אדם ידי חובתו בטבל שלא נתקן כל טבל נמי הא לא נתקן אלא בטבל שלא נתקן כל צורכו שנטלה ממנו תרומה גדולה ולא נטלה ממנו תרומת מעשר [מעשר] ראשון ולא מעשר שני ואפילו מעשר עני מנין תלמוד לומר (דברים טז, ג) לא תאכל עליו חמץ מי שאיסורו משום בל תאכל עליו חמץ יצא זה שאין איסורו משום בל תאכל חמץ אלא משום בל תאכל טבל ואיסורא דחמץ להיכן אזלא
פסחים לה:ב	אמר רבי שמעון בן לקיש מעשר ראשון שהקדימו בשיבילים פטור מתרומה גדולה שנאמר (במדבר יח, כו) והרמותם ממנו תרומת ה' מעשר מן המעשר מעשר מן המעשר אמרת לך ולא תרומה גדולה ותרומת מעשר מן המעשר
פסחים לז:א	ת"ר יכול יוצא אדם ידי חובתו במעשר שני בירושלים ת"ל (דברים טז, ג) לחם עוניי מה שנאכל באנינות יצא זה שאינו נאכל באנינות אלא בשמחה
פסחים לז:א	והכתיב (ויקרא ב, א) ויצק עליה שמן וגו' והביאה אל הכהן מקמיצה ואילך מצות כהונה לימד על יציקה ובלילה שכשירה בכל אדם לישא נהי דבזריזין ליתא במקום זריזין איתא
פסחים לז:א	תנו רבנן יכול יוצא אדם ידי חובתו בכורים תלמוד לומר (שמות יב, כ) בכל מושבותיכם תאכלו מצות מצה הנאכלת בכל מושבותיכם יצאו בכורים שאין נאכלין בכל מושבותיכם אלא בירושלים דברי רבי יוסי הגלילי
פסחים לז:ב	דא"ר (אליעזר) מנין למעשר שני שנטמא שפודין אותו אפי' בירושלים ת"ל (דברים יד, כד) כי לא תוכל שאתו ואין שאת אלא אכילה שנאמר (בראשית מג, לד) וישא משאת מאת פניו
פסחים לז:ב	רבי שמעון נהי דהיקיש לית ליה שמחה מיהא מיכתב כתיבא בהו דכתי' (דברים כו, יא) ושמחת בכל הטוב ההוא לזמן שמחה הוא דאתא דתנן מעצרת ועד חג מביא וקורא מהחג ועד חנוכה מביא ואינו קורא
פסחים לז:ב	ולאשישה ומאי משמע דהאי אשישה לישנא דחשיבותא דכתיב (שמואל ב, ו, יט) ויחלק לכל העם לכל המון ישראל למאיש ועד אשה לאיש חלת לחם אחת ואשפר אחד ואשישה אחת וגו'
פסחים לז:ב	ור' יהודה סבר אין לחם אלא האפוי בתנור מעיקרא וכיון דמעיקרא לאו בתנור אפייה לאו לחם הוא אמר רבא מאי טעמא דר' יהודה דכתיב (ויקרא כו, כו) ואפו עשר נשים לחמכם בתנור אחד לחם האפוי בתנור אחד קרוי לחם ואפוי בתנור אחד אין קרוי לחם
פסחים לח:א	מתקיף לה רב פפא בשלמא עיסה דכתיב (במדבר טו, כ) עריסותיכם משלכם אתרוג נמי דכתיב (ויקרא כג, מ) ולקחתם לכם משלכם יהא אלא מצה מי כתיב מצתכם
פסחים לח:ב	שמות יב, יז) ושמרתם את המצות מצה המשתמרת לשם מצה יצתה זו שאין משתמרת לשם מצה אלא לשום זבח

פסחים לח:ב	רב יוסף אמר אמר קרא (שמות יב, טו) שבעת ימים מצות תאכלו מצה הנאכלת לשבעת ימים ימים אלא ליום ולילה
פסחים מ:א	אמר רבא מצוה ללכות שנאמר (שמות יב, יז) ושמרתם את המצות אי לא דבעי לתיתה שימור למאי אי שימור דלישה שימור דלישה לאו שימור הוא
פסחים מ:א	רבי אומר במים אין לי אלא מים שאר משקין מניין ת"ל (שמות יב, טו) ובשל מבושל מ"מ מאי בינייהו איכא בינייהו צלי קדר ורבנן האי בשל מבושל
פסחים מ:א	ת"ר יכול צלאו כל צורכו יהא חייב ת"ל (שמות יב, טו) אל תאכל ממנו נא ובשל מבושל במים נא ובשל מבושל אמרתי לך ולא שצלאו כל צורכו
פסחים מ:א	תנו רבנן יכול אכל כזית חי יהא חייב תלמוד לומר אל תאכלו ממנו נא ובשל מבושל נא ובשל אמרתי לך ולא חי יכול יהא מותר תלמוד לומר (שמות יב, טו) כי אם צלי אש
פסחים מ:ב	תלמוד לומר (שמות יב, טו) אל תאכלו ממנו נא ובשל מבושל במים כי אם צלי אש שאין תלמוד לומר כי אם צלי אש ומה תלמוד לומר כי אם צלי אש לומר לך בשעה שישנו בקום אכול צלי ישנו בבל תאכל נא בשעה שאינו בקום אכול צלי אינו בבל תאכל נא
פסחים מ:ב	מה נא בלאו אף צלי בלאו בשלמא נא כתיב אל תאכלו ממנו נא אלא צלי מנלן דכתיב (שמות יב, ח) ואכלו את הבשר בלילה הזה בלילה אין ביום לא האי לאו הבא מכלל עשה הוא וכל לאו הבא מכלל עשה עשה
פסחים מ:ב	רבי יהודה היא דתניא (ויקרא כב, כג) שור ושה שרוע וקלוט נדבה תעשה אותו ותו אתה מתפיס לבדק הבית תמימים לבדק הבית
פסחים מ:ב	מכאן אמרו כל המתפיס תמימים לבדק הבית עובר בעשה אין לי אלא בעשה בלא תעשה מנין ת"ל (ויקרא כב, א) וידבר ה' אל משה לאמר לימד על כל הפרשה כולה שיהא בלא תעשה דברי רבי יהודה
פסחים מ:ג	בנות עשירים טופלות אותן בסולת בנות מלכים בשמן המור שנא' (אסתר ב, יב) ששה חדשים בשמן המור
פסחים מ:ג	ורבי יהודה מ"ט לא אמר כרב נחמן אמר לך עד כאן לא קאמר ר"א התם אלא חמץ דגן גמור ע"י תערובת אבל נוקשה בעיניה לא אמר תניא כוותיה דרב יהודה (שמות יב, כ) כל מחמצת לא תאכלו לרבות כותח הבבלי ושכר המדי וחומץ האדומי וזיתום המצרי
פסחים מ:ג	יכול יהא ענוש כרת ת"ל (שמות יב, טו) כי כל אוכל חמץ ונכרתה על חמץ דגן גמור ענוש כרת ועל עירובו בלאו
פסחים מ:ג	וכן תנא דבי ר' ישמעאל אמר קרא (במדבר ה, ו) איש או אשה כי יעשו מכל חטאת האדם השוה הכתוב איש לאשה לכל עונשין שבתורה
פסחים מ:ג	והא תניא (ויקרא ז, כה) כי כל אוכל חלב מן הבהמה אשר יקריב אין לי אלא חלב תמימין שראוי ליקרב חלב בעלי מומין מנין ת"ל מן הבהמה חלב חולין מניין ת"ל כי כל
פסחים מ:ג	וכי תימא כי כל ר"א לא דריש והתניא (ויקרא ב, יא) שאור בל תקטירו אין לי אלא כולו מקצתו מניין ת"ל כל עירובו מניין ת"ל כי כל
פסחים מ:ג	אמר רבי יוחנן כל איסורין שבתורה אין היתר מצטרף לאיסור חוץ מאיסורי נזיר שהרי אמרה תורה (במדבר ו, ג) משרת וזעירי אמר אף שאור בל תקטירו כמאן כר"א דדריש כל
פסחים מ:ה	משום דהוה נזיר וחטאת שני כתובין הבאין כאחד ואין מלמדין נזיר הא דאמרן חטאת מאי היא דתניא (ויקרא ו, כ) כל אשר יגע בבשרה יקדש וגו' יכול אפילו לא בלעה ת"ל בבשרה (יקדש) עד שיבלע בבשר יקדש להיות כמוה
פסחים מ:ה	א"ל רב אשי לרב כהנא אלא הא דתניא (במדבר ו, ד) מכל אשר יעשה מגפן היין מחרצנים ועד זג לימד על איסורי נזיר שמצטרפים זה עם זה
פסחים מ:ז	עצי מוקצה ומוקצה דאורייתא הוא א"ל אין דכתיב (שמות טז, ה) והיה ביום הששי והכינו את אשר יביאו ואזהרתה מהכא (שמות כ, ט) מלא תעשה כל מלאכה
פסחים מ:ח	ועוד הא את הוא דאמרת חילוק מלאכות לשבת ואין חילוק מלאכות ליו"ט אלא אפיק הבערה ועייל עצי אשירה ואזהרה מהכא (דברים יג, יח) ולא ידבק בידך מאומה מן החרם אמר ליה רב אחא בריה דרבא לאבבי ונלקי נמי משום (דברים ז, כו) ולא תביא תועבה אל ביתך אלא אפיק הבערה ועייל עצי הקדש ואזהרה מהכא (דברים יב, ג) ואשיריהם תשרפון באש לא תעשון כן לה' אלהיכם
פסחים מ:ט	כל הנהנה מסעודת הרשות לסוף גולה שנא' (עמוס ו, ד) ואוכלים כרים מצאן ועגלים מתוך מרבק וכתוב לכן עתה יגלו בראש גולים
פסחים מ:ט	ולא ישא בת עמי הארץ מפני שהן שקץ ונשותיהן שרץ ועל בנותיהן הוא אומר (דברים כז, כא) ארור שוכב עם כל בהמה
פסחים מ:ט	תניא ר' אומר עם הארץ אסור לאכול בשר (בהמה) שנאמר (ויקרא יא, מו) זאת תורת הבהמה והעוף
פסחים מ:ט	רבי מאיר סבר (דברים ח, י) ואכלת זו אכילה ושבעת זו שתיה ואכילה בכזית ורבי יהודה סבר ואכלת ושבעת אכילה שיש בה שביעה ואיזו זו בכביצה
פסחים נ:א	הרוגי מלכות אין אדם יכול לעמוד במחיצתן (ומאן) ניהו אילימא ר"ע וחביריו משום הרוגי מלכות ותו לא אלא הרוגי לוד (זכריה יד, כ) ביום ההוא יהיה על מצלות הסוס קדש להשם
פסחים נ:א	לא כעולם הזה העולם הבא העולם הזה נכתב ביו"ד ה"י ונקרא באל"ף דל"ת אבל לעולם הבא כולו אחד נקרא ביו"ד ה"י ונכתב ביו"ד ה"י סבר רבא למדרשה בפירקא א"ל ההוא סבא לעלם כתיב ר' אבינא רמי כתיב (שמות ג, טו) זה שמי לעלם וזה זכרי לדור דור אמר הקב"ה לא כשאני נכתב אני נקרא נכתב אני ביו"ד ה"א ונקרא אני באל"ף דל"ת
פסחים נ:א	תניא ר' נתן אומר זה וזה כשתי ביצים ולא הוודו לו חכמים (זכריה יד, ו) והיה ביום ההוא לא יהיה אור יקרות וקפאון מאי יקרות וקפאון א"ר אלעזר זה אור שיקר בעולם הזה וקפוי לעולם הבא ר' יוחנן אמר אלו נגעים ואהלות שיקרין הן בעוה"ז וקפויין הן לעולם הבא ור' יהושע בן לוי אמר אלו בני אדם שיקרין הן בעולם הזה וקפויין הן לעוה"ב
פסחים נ:ב	רמי כתיב (תהלים נז, יא) כי גדול עד שמים חסדך וכתוב (תהלים קח, ה) כי גדול מעל שמים חסדך הא כיצד כאן בעושיין לשמה וכאן בעושיין שלא לשמה
פסחים נ:ב	המצפה לשכר אשתו וריחים אינו רואה סימן ברכה לעולם שכר אשתו מתקולתא ריחייא אגרתא אבל עבדה ומזבנה אישתבוחי משתבח בה קרא דכתיב (משלי לא, כד) סדין עשתה ותמכור

פסחים נב:	בני ביישן נהוג דלא הוו אזלין מצור לצידון במעלי שבתא אתו בנייהו קמיה דר' יוחנן אמרו לו אבהתיך אפשר להו אנן לא אפשר לן אמר להו כבר קיבלו אבותיכם עליהם שנאמר (משלי א, ה) שמע בני מוסר אביך ואל תטוש תורת אמך
פסחים נאב:	וחכ"א כל הספיחין אסורים ותרוייהו אליבא דר' עקיבא דתניא (ויקרא כה, כ) הן לא נזרע ולא נאסוף את תבואתנו א"ר עקיבא וכי מאחר שאין זורעין מהיכא אוספין מכאן לספיחין שהן אסורין
פסחים נבב:	ולמה אמרו שלש ארצות לביעור שיהיו אוכלין בכל אחת ואחת עד שיכלה האחרון שבה מנא הני מילי אמר רב חמא בר עוקבא א"ר יוסי בר חנינא אמר קרא (ויקרא כה, ז) ולבהמתך ולחיה אשר בארצך כל זמן שחיה אוכלת מן השדה האכל לבהמה שבבית כלה לחיה אשר בשדה כלה לבהמתך מן הבית וגמירי דאין חיה שביהודה גדילה על פירות שבגליל ואין חיה שבגליל גדילה על פירות שביהודה
פסחים נגא:	רבן שמעון בן גמליאל אומר סימן להרים מילין סימן לעמקים דקלים סימן לנחלים קנים סימן לשפלה שקמה ואף על פי שאין ראייה לדבר זכר לדבר שנאמר (מלכים א י, כז) ויתן המלך את הכסף בירושלים כאבנים ואת הארזים נתן כשקמים אשר בשפלה כל המטיל מלאי לכיס תלמידי חכמים זוכה ויושב בישיבה של מעלה שנא' (קהלת ז, יב) כי בצל החכמה בצל הכסף
פסחים נגב:	תנא בין שאמרו להדליק ובין שאמרו שלא להדליק שניהן לדבר אחד נתכוונו אמר רב יהושע דרש רבא (ישעיהו ס, כא) ועמך כלם צדיקים לעולם יירשו ארץ וגו' בין שאמרו להדליק ובין שאמרו שלא להדליק שניהם לא נתכוונו אלא לדבר אחד
פסחים נגב:	ר"ש בן אלעזר אומר יום הכפורים שחל להיות בשבת אף במקום שאמרו שלא להדליק מדליקין מפני כבוד השבת ועני רבי יוחנן בתריה וחכמים אסורים א"ל עדא תהא קרי עליה רב יוסף (משלי כ, ה) מים עמוקים עצה בלב איש ואיש תבונה ידלנה מים עמוקים עצה בלב איש זה עולא ואיש תבונה ידלנה זה רבה בר בר חנה
פסחים נדא:	שבעה דברים נבראו קודם שנברא העולם ואלו הן תורה ותשובה וגן עדן וגיהנם וכסא הכבוד ובית המקדש ושמו של משיח תורה דכתיב (משלי ח, כב) השם קנני ראשית דרכו
פסחים נדא:	תשובה דכתיב (תהלים צ, ב) בטרם הרים יולדו וכתיב (תהלים צ, ג) תשב אנוש עד דכא ותאמר שובו בני אדם
פסחים נדא:	גן עדן דכתיב (בראשית ב, ה) ויטע ה' אלהים גן בעדן מקדם
פסחים נדא:	גיהנם דכתיב (ישעיהו ל, לג) כי ערוך מאתמול תפתה כסא הכבוד
פסחים נדא:	ובית המקדש דכתיב (ירמיהו יז, יב) כסא כבוד מרום מראשון מקום מקדשנו
פסחים נדא:	שמו של משיח דכתיב (תהלים עב, יז) יהי שמו לעולם לפני שמש ינון שמו
פסחים נוא:	אמר רב יהודה אומרים (דברים ו, ד) שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד ולא היו מפסיקין רבא אמר מפסיקין היו אלא שהיו אומרים היום על לבבך דמשמע היום על לבבך ולא מחר על לבבך
פסחים נוא:	דאמר רשב"ל (בראשית מט, א) ויקרא יעקב אל בניו ויאמר האספו ואגידה לכם ביקש יעקב לגלות לבניו קץ הימין ונסתלקה ממנו שכינה אמר שמא חס ושלוש יש במטתי פסול כאברהם שיצא ממנו ישמעאל ואבי יצחק שיצא ממנו עשו
פסחים נזב:	ר"ש אומר כבשים קודמים לעזים בכל מקום יכול מפני שמובחרין במינן ת"ל (ויקרא ד, לב) אם כבש יביא קרבנו מלמד ששניהן שקולין כאחד רבינא אמר אפילו מקרא נמי לא קרא דכתיב (ויקרא ג, ז) אם כבש אם עז אי בעי כבש ליייתה אי בעי עז ליייתה
פסחים נחא:	ר' יהושע בן לוי דאמר קרא (במדבר כח, ד) את הכבש אחד תעשה בבקר ואת הכבש השני תעשה בין הערבים חלקהו לבין שני ערבים ב' שעות ומחצה לכאן שתי שעות ומחצה לכאן ושעה אחת לעשייתו
פסחים נחב:	תנו רבנן מנין שלא יהא דבר קודם לתמיד של שחר תלמוד לומר (ויקרא ו, ה) וערך עליה העולה מאי תלמודא אמר רבא (ויקרא ו, ג) העולה עולה ראשונה
פסחים נחב:	ומנין שאין דבר קרב אחר תמיד של בין הערבים ת"ל (ויקרא ו, ה) והקטיר עליה חלבי השלמים מאי תלמודא אמר אביי עליה שלמים ולא על חבירתה שלמים
פסחים נטא:	מאי טעמא אמר קרא (שמות כז, כא) יערוך אותו אהרן ובניו מערב עד בקר אותו מערב עד בוקר ואין דבר אחר מערב עד בוקר ואיתקש קטרת לנרות
פסחים נטא:	תנו רבנן אין לך דבר שקודם לתמיד של שחר אלא קטרת בלבד שנאמר בה בבקר בבקר ויוקדם קטרת דבר שנאמר בו בבקר בבקר דכתיב (שמות ל, ז) והקטיר עליו אהרן קטרת סמים בבקר בבקר לדבר שלא נאמר בו אלא בקר אחד
פסחים נטב:	וכמה דכהנים לא אכלי בשר בעלים לא מתכפרי דתניא (שמות כט, לג) ואכלו אותם אשר כפר בהם מלמד שהכהנים אוכלים ובעלים מתכפרין
פסחים נטב:	דתניא יכול נטמאו אמורין או שאבדו לא יהו כהנים זכאין בחזה ושוק תלמוד לומר (ויקרא ז, לא) והיה החזה לאהרן ולבניו
פסחים נטב:	רב כהנא רמי כתיב (שמות כג, יח) לא ילין חלב חגי עד בקר עד בוקר הוא דלא ילין הא כל הלילה כולה ילין וכתיב (ויקרא ו, ה) והקטיר עליה חלבי השלמים עליה השלם כל הקרבנות כולן
פסחים נטב:	רב ספרא לרב כתיב (שמות לד, כה) לא ילין לבקר זבח חג הפסח לבקר הוא דלא ילין הא כל הלילה ילין
פסחים נטב:	והכתיב (במדבר כח, י) עולת שבת בשבתו ולא עולת חול בשבת ולא עולת חול ביום טוב
פסחים סא:	שחטו קודם חצות פסול משום שנא' (שמות יב, ו) בין הערבים
פסחים סא:	דת"ר (שמות יב, ד) במכסת מלמד שאין הפסח נשחט אלא למנויו יכול שחטו שלא למנויו יהא כעובר על המצוה וכשר ת"ל במכסת תכוסו הכתוב שנה עליו לעכב
פסחים סבא:	בהאי קרא קמיפלגי (ויקרא א, ד) ונרצה לו לכפר עליו עליו ולא על חבירו רבה סבר חבירו דומיא דדידה מה הוא דבר כפרה אף חבירו דבר כפרה לאפוקי האי ערל דלאו בר כפרה הוא ורב חסדא סבר האי ערל נמי כיון דבר חיובא הוא בר כפרה הוא [הואילן] דאי בעי מתקן נפשיה

- פסחים 30:ב
ואמאי נימא הואיל ובזמנו פוסל שלא בזמנו נמי פוסל אמר רב פפא שאני התם דאמר קרא (שמות יב, כז) ואמרתם זבח פסח הוא הוא בהוייתו לא הוא לשום אחרים ולא אחרים לשמו בזמנו שהוא פסול לשום אחרים פסולין לשמו שלא בזמנו שהוא כשר לשום אחרים אחרים כשרים לשמו
- פסחים 30:ב
בעא מיניה רב אושעיא מרבי אמי אין לו לשוחט ויש לו לאחד מבני חבורה מהו אמר ליה מי כתיב לא תשחט על חמצך (שמות לד, כה) לא תשחט על חמצך כתיב אמר ליה אי הכי אפילו לאחד בסוף העולם נמי אמר ליה אמר קרא לא תשחט ולא ילין לא תשחט על חמצך הנך דקיימי עליה משום לא ילין
- פסחים 30:א
רבי יהודה אומר אף התמיד וכו': מאי טעמא דרבי יהודה אמר לך (שמות כג, יח) זבחי זבח המיוחד לי
- פסחים 30:א
הפסח נשחט בשלש כתות שנאמר (שמות יב, ו) ושחטו אותו כל קהל עדת ישראל קהל ועדה וישראל
- פסחים 30:ב
ושהיה בדרך רחוקה ואין לך כל פסח ופסח שלא נמנו עליו יותר מעשרה בני אדם והיו קוראין אותו פסח מעובין נטל כוליא הא בעי אקטורה דהדר מקטיר להו והכתיב (ויקרא ג, ה) והקטירו שלא יערב חלבינו של זה בזה דהדר מקטיר להו חדא ויהיה היתניא (ויקרא ג, טז) והקטירם שיהא כולו כאחד אלא תפיסה בעלמא דשקיל מינייהו עד דיהיבין ליה מידי אחרינא
- פסחים 30:ב
קבל הכהן הא קמשמע לן מקבלה ואילך מצות כהונה נותנו לחבירו שמעת מינה הולכה שלא ברגל הויא הולכה דילמא הוא ניד פורתא ואלא מאי קמ"ל הא קמשמע לן (משלי יד, כח) ברב עם הדרת מלך: קבל את המלא ומחזיר את הריקן וכו' ולה גופה מנלן אמר קרא (ויקרא ד, ז) אל יסוד מזבח העולה אלמא עולה טעונה יסוד
- פסחים 30:א
רבי יהודה לטעמיה דאמר דם התמצית דם מעליא הוא דתניא דם התמצית באזהרה רבי יהודה אומר בהיכרת והאמר ר' אלעזר מודה ר' יהודה לענין כפרה שאינו מכפר שניא' (ויקרא יז, יא) כי הדם הוא בנפש יכפר דם שהנפש יוצאה בו מכפר דם שאין הנפש יוצאה בו אינו מכפר
- פסחים 30:ב
והתניא (ויקרא ו, ג) מדו בד מדו כמדתו שלא יחסר ולא יותיר בהולכת איבריך לכבש דלאו עבודה היא ולא הוא מדבעי כהונה עבודה היא דתניא (ויקרא א, יג) והקריב הכהן את הכל המזבחה זו הולכת אברים לכבש
- פסחים 10:א
אמר לו ר' אליעזר עקיבא עקרת מה שכתוב בתורה (במדבר ט, ב) במועדו בין בחול בין בשבת אמר לו רבי הבא לי מועד לאלו כמועד לשחיטה כלל אמר רבי עקיבא כל מלאכה שאפשר לעשותה מערב שבת אינה דוחה את השבת שחיטה שאי אפשר לעשותה מע"ש דוחה את השבת
- פסחים 10:א
אמר קרא (במדבר כה, ז) עולת שבת בשבתו על עולת התמיד מכלל [עולה] דתמיד קרבה בשבת
- פסחים 10:ב
כל המתיהר אם חכם הוא חכמתו מסתלקת ממנו מהלל דאמר מר התחיל מקנטרן בדברים וקאמר להו הלכה זו שמעתי ושכחתי אם נביא הוא נבואתו מסתלקת ממנו מדבורה דכתיב (שופטים ה, ז) חדלו פרזון בישראל חדלו עד שקמתי דבורה שקמתי אם בישראל וגו' וכתיב (שופטים ה, יב) עורי עורי דבורה עורי עורי דברי שיר
- פסחים 10:ב
כל המתיהר אם חכם הוא חכמתו מסתלקת ממנו אם נביא הוא נבואתו מסתלקת ממנו אם חכם הוא חכמתו מסתלקת ממנו ממש דכתיב (במדבר לא, יד) ויקצוף משה על פקודי החיל וגו' וכתיב (במדבר לא, כא) ויאמר אליעזר הכהן אל אנשי הצבא הבאים למלחמה זאת חוקת התורה אשר צוה ה' את משה וגו' מכלל דמשה איעלם מיניה
- פסחים 10:ב
אם נביא הוא נבואתו מסתלקת ממנו מאלישע דכתיב (מלכים ב, ג, יד) לולי פני יהושפט מלך יהודה אני נושא אם אביט אליך ואם אראך וגו' וכתיב (מלכים ב, ג, טו) ועתה קחו לי מגנן והיה כנגן המנגן ותהי עליו יד ה' וגו'
- פסחים 10:ב
כל שכוועס אפילו פוסקין עליו גדולה מן השמים מורידין אותו מנלן מאליבא שנאמר (שמואל א, יז, כח) ויחר אף אליאב בדוד ויאמר למה [זה] ירדת ועל מי נטשת מעט הצאן ההנה במדבר אני ידעתי את זדונך ואת רוע לבבך כי למען ראות המלחמה ירדת וכי אזל שמואל לממשחינהו בכלהו כתיב (שמואל א, טז, ח) לא בזה בחר ה' ובאליאב כתיב (שמואל א, טז, ז) ויאמר ה' אל שמואל אל תביט אל מראהו ואל גבה קומתו כי מאסתיהו מכלל דהוה רחים ליה עד האידנא
- פסחים 10:ב
אמר רבי יוחנן דאמר קרא (במדבר ט, ז) איש איש כי יהיה טמא לנפש איש נדחה לפסח שני ואין ציבור נידחין לפסח שני
- פסחים 30:א
אמר רב חסדא מצורע שנכנס לפניו ממחיצתו פטור שנאמר (ויקרא יג, מו) בדד ישב מחוץ למחנה מושבו בדד ישב לבדו ישב מחוץ למחנה מושבו הכתוב נתקו לעשה
- פסחים 30:א
וטמא מת מותר ליכנס למחנה לוויה ולא טמא מת בלבד אמרו אלא אפילו מת עצמו שנאמר (שמות יג, יט) ויקח משה את עצמות יוסף עמו עמו במחיצתו
- פסחים 30:א
יכול יהו זבין וטמאי מתים משתלחין למחנה אחת תלמוד לומר (במדבר ה, ג) ולא יטמאו את מחניהם ליתן מחנה לזה ומחנה לזה דברי רבי יהודה
- פסחים 30:ב
ת"ל (במדבר ה, ב) וישלחו מן המחנה כל צרוע וכל זב וכל טמא לנפש בשעה שטמאי מתים משתלחין זבין ומצורעין משתלחין אין טמאי מתים משתלחין אין זבין ומצורעין משתלחין
- פסחים 30:א
תנא קמיה דרב יצחק בר אבדימי (דברים כג, יא) ויצא אל מחוץ למחנה זו מחנה שכניה לא יבא אל תוך המחנה זו מחנה לוויה מכאן לבעל קרי שיצא חוץ לשתי מחנות
- פסחים 30:א
א"ר יונתן עתידין צדיקים שיחיו מתים שנאמר (זכריה ד, ז) עוד ישבו זקנים וזקנות ברחבות ירושלם
- פסחים 30:א
רב חסדא רמי כתיב (ישעיהו כד, כג) וחפרה הלבנה ובושה החמה וכתיב (ישעיהו ל, כו) והיה אור הלבנה כאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים כאור שבעת הימים לא קשיא כאן לעולם הבא כאן לימות המשיח
- פסחים 30:ב
כתוב אחד אומר (דברים טז, ח) עצרת לה' אלהיך וכתוב אחד אומר (במדבר כט, לה) עצרת תהיה לכם ר' אליעזר סבר או כולו לה' או כולו לכם ור' יהושע סבר חלקהו חציו לה' וחציו לכם
- פסחים 30:ב
אמר רבה הכל מודים בשבת דבעינן נמי לכם מ"ט (ישעיהו נח, יג) וקראת לשבת עונג
- פסחים 30:ב
אמר רב יוסף הכל מודים בפורים דבעינן נמי לכם מ"ט (אסתר ט, כב) ימי משתה ושמחה כתיב ביה
- פסחים 30:ב
דתני חייא בר רב מדפתי (ויקרא כג, לב) ועניתם את נפשתיכם בתשעה לחדש וכי בתשעה (תם) מתענין והלא בעשירי מתענין אלא לומר לך כל האוכל ושותה בתשעה בו מעלה עליו הכתוב כאילו מתענה תשיעי ועשירי
- פסחים 30:ב
והא"ר אלעזר אילמלא תורה לא נתקיימו שמים וארץ שנאמר (ירמיהו לג, כה) אם לא בריתי יומם ולילה חקות שמים וארץ לא שמתי

פסחים ע"א	מ"ט דבן תימא כדמתני רב לחייה בריה (שמות לד, כה) ולא ילין לבקר זבח חג הפסח זבח חג זה חגיגה הפסח כמשמעו ואמר רחמנא לא ילין
פסחים ע"ב	מ"ט דבן דורתאי דכתיב (דברים טז, ב) וזבחת פסח לה' אלהיך צאן ובקר והלא אין פסח אלא מן הכבשים ומן העזים אלא צאן זה פסח בקר זו חגיגה בשעת שמחה וליכא משום חגיגה הוי דבר שבחובה וכל דבר שבחובה אינו בא אלא מן החולין
פסחים ע"ב	ורבנן מ"ט לא דחי שבת הא ודאי קרבן ציבור הוא א"ר אילעא משום רבי יהודה בן ספרא אמר קרא (ויקרא כג, מא) וחגותם אותו חג לה' שבעת ימים בשנה שבעה שמונה הוו אלא מכאן לחגיגה שאינה דוחה את השבת
פסחים ע"ב	אמר רבי אלעזר שלמים ששחטן מערב י"ט אינו יוצא בהן לא משום שמחה ולא משום חגיגה משום שמחה דכתיב (דברים כז, ז) וזבחת ושמתה בעינין זביחה
פסחים ע"א	לימא מסייע ליה (דברים טז, ט) והיית אך שמח לרבות לילי י"ט האחרון לשמחה אתה אומר לילי י"ט האחרון או אינו אלא לילי יום טוב הראשון תלמוד לומר אך (שמח) חלק
פסחים ע"א	ורב כהנא לאימורין בעי ראשית מאי היא דתניא (דברים טז, ד) לא ילין מן הבשר אשר תזבח בערב ביום הראשון לבקר לימד על חגיגת י"ד שנאכלת לשני ימים ולילה אחד
פסחים ע"א	לימא מסייע ליה (דברים טז, ט) והיית אך שמח לרבות לילי י"ט האחרון לשמחה אתה אומר לילי י"ט האחרון או אינו אלא לילי יום טוב הראשון תלמוד לומר אך (שמח) חלק
פסחים ע"ב	דתנן היה עומד ומקריב ונודע שהוא בן גרושה או בן חלוצה כל הקרבנות כולן שהקריב על גבי המזבח פסולין ור' יהושע מכשיר ואמרינן מ"ט דר' יהושע דכתיב (דברים לג, יא) ברך ה' חילו ופועל ידיו תרצה
פסחים ע"א	(במדבר יח, ז) עבודת מתנה אתן את כהונתכם והזר הקרב יומת עשו אכילת תרומה בגבולין כעבודת ביהמ"ק
פסחים ע"א	וניתי של מתכת איידי דחם מקצתו חם כולו וקמטוי מחמת השפוד ורחמנא אמר (שמות יב, ח) צלי אש ולא צלי מחמת דבר אחר
פסחים ע"א	לרב חסדא מי אמר רבי גחלים אש נינהו ורמיניהו (ויקרא יג, כד) מכות אש אין לי אלא שנכוה באש נכוה בגחלת ברמץ בסיד רותח בגפסיס רותח וכל דבר הבא מן האור לאיתויי חמי האור מניין ת"ל מכוה מכוה
פסחים ע"א	ונעביד לה חמי האור משום דר"נ דאמר ר"נ אמר קרא (ויקרא יט, יח) ואהבת לרעך כמוך ברור לו מיתה יפה
פסחים ע"א	דכתיב באש תשרף לרבות כל שריפות הבאות מחמת אש הוא והא גבי פרים הנשרפים דכתיב בהו (ויקרא ד, יב) ושרף אותו על עצים באש ותניא באש ולא בסיד רותח ולא בגפסיס רותח
פסחים ע"ב	(יקרא ד, יב) על שפך הדשן ישרף אמרי ההוא ישרף מיבעי ליה לכדתניא ישרף אע"פ שאין שם דשן ישרף אע"פ שהצית האור ברובו
פסחים ע"א	ורחמנא אמר (שמות יב, ח) צלי אש ולא צלי מחמת דבר אחר
פסחים ע"א	קמ"ל דראש חדש איקרי מועד כדאביי דאמר אביי תמוז דהאי שתא מלויי מלייה דכתיב (איכה א, טו) קרא עלי מועד לשבור בחורי
פסחים ע"א	דכולהו ממועד אתו מנהני מילי דתנו רבנן (ויקרא כג, מד) וידבר משה את מועדי ה' מה תלמוד לומר לפי שלא למדנו אלא לתמיד ופסח שנאמר בהו במועדו ואפילו בשבת במועדו ואפילו בטומאה
פסחים ע"א	שאר קרבנות ציבור מניין שנאמר (במדבר כט, לט) אלה תעשו לה' במועדיכם מניין לרבות עומר והקרב עמו שתי הלחם והקרב עמם ת"ל וידבר משה את מועדי ה' אל בני ישראל הכתוב קבעו מועד אחד לכולן
פסחים ע"א	נימא מתניתין דלא כרבי יהושע דתניא (דברים יב, כז) ועשית עולותיך הבשר והדם רבי יהושע אומר אם אין דם אין בשר אם אין בשר אין דם
פסחים ע"א	נימא מתניתין דלא כרבי יהושע דתניא (דברים יב, כז) ועשית עולותיך הבשר והדם רבי יהושע אומר אם אין דם אין בשר אם אין בשר אין דם
פסחים ע"ב	והא בעינן אכילה אכילה לא מעכבא והא כתיב (שמות יב, ד) איש לפי אכלו למצוה ולעכב לא
פסחים ע"ב	והתניא (שמות יב, ד) במכסת מלמד שאין הפסח נשחט אלא למנויו יכול שחטו שלא למנויו יהא כעובר על המצוה וכשר ת"ל איש לפי אכלו תכוסו הכתוב שנה עליו לעכב ואיתקש אוכלין למנוין
פסחים ע"ב	מנין שכל ישראל יוצאין בפסח אחד ת"ל (שמות יב, ו) ושחטו אותו כל קהל עדת ישראל בין הערבים וכי כל הקהל שוחטין והלא אין שוחט אלא אחד אלא מלמד שכל ישראל יוצאין בפסח
פסחים ע"א	אמר ר' יוחנן משום ר' ישמעאל ומטו בה משום רבי יהושע בן חנניה דאמר קרא (ויקרא יז, ו) והקטיר החלב לריח ניחוח לה' חלב אע"פ שאין בשר
פסחים ע"א	אמר רב חסדא לא שנו אלא שנטמא הסכין בטמא מת דרחמנא אמר (במדבר יט, טז) בחלל חרב חרב הרי הוא כחלל וקא מטמא
פסחים ע"א	ורבא אמר אפילו טמאין נמי עבדי מאי טעמא דכתיב (ויקרא ז, יט) והבשר אשר יגע בכל טמא לא יאכל באש ישרף והבשר כל טהור יאכל בשר כל היכא דלא קרינן ביה והבשר אשר יגע בכל טמא לא יאכל לא קרינן ביה והבשר כל טהור יאכל בשר כל היכא דקרינן ביה והבשר אשר יגע בכל טמא לא יאכל קרינן ביה והבשר כל טהור יאכל בשר
פסחים ע"א	וכן אמר ר' יצחק טומאה דחוויה היא בציבור ורבא אמר אפילו טמאין נמי עבדי מאי טעמא דכתיב (ויקרא ז, יט) והבשר אשר יגע בכל טמא לא יאכל באש ישרף והבשר כל טהור יאכל בשר
פסחים פ"א	ר"א בן מתיא אומר אין היחיד מכריע את הציבור לטומאה שנאמר (דברים טז, ה) לא תוכל לזבוח את הפסח באחד שעריך רבי שמעון אומר אפילו שבט אחד טמא ושאר כל השבטים טהורים הללו עושין לעצמן והללו עושין לעצמן מאי טעמא דרבי שמעון קסבר שבט אחד איקרי קהל
פסחים פ"א	כל היכא דעבדי ציבור בראשון עביד יחיד בשני כל היכא דלא עבדי ציבור בראשון לא עביד יחיד בשני אמר להו שמואל זילו אמרו ליה לאבא (במדבר ט, ב) ויעשו בני ישראל את הפסח במועדו
פסחים פ"ב	אמר רבא יליף מועדו מועדו מפסח וטומאת התהום גופא היכא כתיבא אמר ר"א אמר קרא (במדבר ו, ט) וכי ימות מת עליו במחוורת עליו

פסחים פא:ב אשכחן נזיר עושה פסח מנלן א"ר יוחנן אמר קרא (במדבר ט, י) בדרך רחוקה לכם במחורת לכם

פסחים פב:א בשלמא תמא כתיב (ויקרא ז, יט) והבשר אשר יגע בכל טמא לא יאכל באש ישרף אלא יוצא מנלן דכתיב (ויקרא י, יח) הן לא הובא את דמה אל הקדש פנימה אמר לו משה לאהרן מדוע לא אכלתם את החטאת שמא נכנס דמה לפני ולפנים נשפך דמה יצא דמה חוץ לקלעים דקיימא לן בשריפה מנלן נפקא לן מדר"ש דתניא ר"ש אומר (ויקרא ו, כג) בקדש באש תשרף לימד על חטאת ששריפתה בקודש

פסחים פג:א אמרו לו חטאת שנכנס דמה לפני ולפנים מנין אמר להן (ויקרא י, יח) הן לא הובא את דמה אל הקדש פנימה

פסחים פג:א ומאן תנא דשני ליה בין שהיתה לו שעת הכושר ללא היתה לו שעת הכושר רבי יעקב היא דתניא (שמות יב, מו) ועצם לא תשברו בו בו בכשר ולא בפסול רבי יעקב אומר היתה לו שעת הכושר ונפסל יש בו משום שבירת העצם לא היתה לו שעת הכושר אין בו משום שבירת העצם ר"ש אומר אחד זה ואחד זה אין בו משום שבירת העצם

פסחים פג:ב חל ט"ז וכו': ואמאי נתיי עשה וידחי לא תעשה אמר חזקיה וכן תני דבי חזקיה אמר קרא (שמות יב, י) לא תותירו ממנו עד בוקר והנותר ממנו עד בוקר באש תשרופו שאין ת"ל עד בקר מה ת"ל עד בקר ליתן לו בקר שני לשריפתו אביי אמר אמר קרא (במדבר כה, י) עולת שבת בשבתו ולא עולת חול בשבת ולא עולת חול ביום טוב

פסחים פג:ב רבא אמר אמר קרא (שמות יב, טז) הוא לבדו יעשה לכם הוא ולא מכשיריו לבדו

פסחים פד:א בשלמא מותר בטוהור דתניא (שמות יב, י) לא תותירו ממנו עד בקר והנותר ממנו עד בקר וגו' בא הכתוב ליתן עשה אחר לא תעשה לומר שאין לוקה

פסחים פד:א מנלן דאמר קרא (שמות יב, מו) ועצם לא תשברו בו בו בכשר ולא בפסול

פסחים פד:א ר' אומר (שמות יב, מו) בבית אחד יאכל ועצם לא תשברו בו כל הראוי לאכילה יש בו משום שבירת עצם ושאיין ראוי לאכילה אין בו משום שבירת עצם

פסחים פה:א והתניא (שמות יב, מו) ועצם לא תשברו בו אחד עצם שיש בו מוח ואחד עצם שאין בו מוח

פסחים פה:א ומה אני מקיים (שמות יב, ח) ואכלו את הבשר בלילה הזה בבשר שעל גבי העצם או אינו אלא בבשר שבתוך העצם ומה אני מקיים ועצם לא תשברו בו בעצם שאין בו מוח אבל בעצם שיש בו מוח שובר ואוכל

פסחים פה:א כשהוא אומר (במדבר ט, יב) ועצם לא ישברו בו בפסח שני שאין ת"ל שהרי כבר נאמר (במדבר ט, יב) ככל חקת הפסח יעשו אותו הוי אומר אחד עצם שיש בו מוח ואחד עצם שאין בו מוח

פסחים פה:ב מחבורה לחבורה מנין דתניא (שמות יב, מו) לא תוציא מן הבית מן הבשר חוצה אין לי אלא מבית לבית מחבורה לחבורה מנין ת"ל חוצה חוץ לאכילתו

פסחים פו:א מתניתין מני רבי יהודה היא דתניא (שמות יב, ז) על הבתים אשר יאכלו אותו בהם מלמד שהפסח נאכל בשתי חבורות יכול יהא האוכל אוכל בשתי מקומות תלמוד לומר (שמות יב, מו) בבית אחד יאכל

פסחים פז:א ורמינהו אשה רגל הראשון אוכלת משל אביה מכאן ואילך רוצה אוכלת משל אביה רוצה משל בעלה לא קשיא כאן ברדופה לילך כאן בשאינה רדופה דכתיב (שיר השירים ה, י) אז הייתי בעיניו כמוצאת שלום

פסחים פז:א וא"ר יוחנן ככלה שנמצאת שלימה בבית חמיה ורדופה לילך להגיד שבחה בבית אביה כדכתיב (הושע ב, יח) והיה ביום ההוא נאם ה' תקראי אישי ולא תקראי לי עוד בעלי

פסחים פז:א שיר השירים ה, ח) אחות לנו קטנה ושדים אין לה א"ר יוחנן זו עילם שזכתה ללמוד ולא זכתה ללמד (שיר השירים ה, י) אני חומה ושדי כמגדלות אמר רבי יוחנן אני חומה זו תורה ושדי כמגדלות אלו תלמידי חכמים

פסחים פז:א אמר רב מאי דכתיב (תהלים קמד, יב) אשר בנינו כנטיעים מגודלים בנעוריהם בנותינו כזויות מחוטבות תבנית היכל אשר בנינו כנטיעים אלו בחורי ישראל שלא טעמו טעם חטא בנותינו כזויות אלו בתולות ישראל שאוגדות פתחיהן לבעליהן

פסחים פז:ב מארבעה קנינין שקניתי בעולמי תורה קנין אחד דכתיב (משלי ה, כב) השם קנני ראשית דרכו

פסחים פז:ב שמים וארץ קנין אחד דכתיב (בראשית יד, יט) קונה שמים וארץ

פסחים פז:ב בית המקדש קנין אחד דכתיב (תהלים עח, נד) הר זה קנתה ימינו

פסחים פז:ב ישראל קנין אחד דכתיב (שמות טו, טז) עם זו קניתי

פסחים פז:ב אמר לו הקב"ה עד שאתה מבקש רחמים על עצמך בקש רחמים על ישראל שגזרתי עליהם שלש גזירות בעבורך עמד ובקש רחמים ובטל גזירה והתחיל לברכן שנאמר (הושע ב, א) והיה מספר בני ישראל כחול הים וגו'

פסחים פז:ב והיה במקום אשר יאמר להם לא עמי אתם יאמר להם בני אל חי ונקבצו בני יהודה ובני ישראל יחדו וגו' (הושע ב, כה) וזרעתיה לי בארץ ורחמתי את לא רוחמה ואמרתי ללא עמי עמי אתה

פסחים פז:ב אמר רבי יוחנן משום ר' שמעון בן יוחי מאי דכתיב (משלי ל, י) אל תלשן עבד אל אדוניו פן יקללך ואשמת וכתוב (משלי ל, יא) דור אביו יקלל ואת אמו לא יברך משום דאביו יקלל ואת אמו לא יברך אל תלשן אל אדוניו יקלל ואת אמו לא יברך אל תלשן אל אדוניו

פסחים פז:ב מנלן מהושע א"ר אושעיא מאי דכתיב (שופטים ה, יא) צדקת פרזונו בישראל צדקה עשה הקב"ה בישראל שפזרן לבין האומות

פסחים פז:ב תני רבי חייא מאי דכתיב (איוב כה, כג) אלהים הבין דרכה והוא ידע את מקומה יודע הקדוש ברוך הוא את ישראל שאינן יכולין לקבל גזירות אכזריות אדום לפיכך הגלה אותם לבבל

פסחים פז:ב ואמר רבי אלעזר לא הגלה הקדוש ברוך הוא את ישראל לבבל אלא מפני שעמוקה כשאל שנאמר (הושע יג, יד) מיד שאול אפדם ממות אגאלם רבי חנינא אמר מפני שקרוב לשונם ללשון תורה

פסחים פח:א ואמר ר' אלעזר מאי דכתיב (ישעיהו ב, ג) והלכו עמים רבים ואמרו לכו ונעלה אל הר ה' אל בית אלהי יעקב וגו' אלהי יעקב ולא אלהי אברהם ויצחק

אלא לא כאברהם שכתוב בו הר שנאמר (בראשית כב, יד) אשר יאמר היום בהר ה' יראה	פסחים פח:א
ולא כיצחק שכתוב בו שדה שנאמר (בראשית כד, טג) ויצא יצחק לשוח בשדה	פסחים פח:א
אלא כיעקב שקראו בית שנאמר (בראשית כח, יט) ויקרא את שם המקום ההוא בית אל	פסחים פח:א
א"ר יוחנן גדול קבוץ גליות כיום שנבראו בו שמים וארץ שנאמר (הושע ב, ב) ונקבצו בני יהודה ובני ישראל יחדו ושמנו להם ראש אחד ועלו מן הארץ כי גדול יום יזרעאל וכתוב (בראשית א, ה) ויהי ערב ויהי בוקר יום אחד תקנתם את רבו ואת עצמו לא תקנתם לישא שפחה אינו יכול שכבר חציו בן חורין לישא בת חורין אינו יכול שעדיין חציו עבד יבטל והלא לא נברא העולם אלא לפריה ורביה שנאמר (ישעיהו מה, יח) לא תוהו ברא לשבת יצרה אלא מפני תיקון העולם כופין את רבו ועושה אותו בן חורין	פסחים פח:א
אמר אביי מחלוקת לימשך דרבנן סברי (שמות יב, ד) מהיות משה מחיותיה דשה ור"ש סבר מהויתיה דשה	פסחים פח:א
אבל לימנות דברי הכל עד שישחט דאמר קרא (שמות יב, ד) במכסת נפשות והדר תכוסו	פסחים פח:א
ורבי היא מאי רבי דתניא (שמות יב, ד) אם ימעט הבית מהיות משה החייהו משה מכדי אכילה ולא מכדי מקח רבי אומר אף מכדי מקח שאם אין לו ממנה אחר עמו על פסחו ועל חגיגתו ומעות שבידו חולין שעל מנת כן הקדישו ישראל את פסחיהן ורבי סבר כיון דהכשירו דפסח הוא כגופא דפסח דמי וחד אמר במצה ומרור נמי כולי עלמא לא פליגי דכתיב (שמות יב, ח) על מצות ומרורים יאכלוהו דכיון דמכשירין דפסח נינהו כפסח דמי	פסחים פח:א
אמר רב מטמאין אחד מהן בשרץ אלא לרב מדאורייתא נמי לא חזי דכתיב (במדבר ט, י) איש איש כי יהיה טמא לנפש מי לא עסקינן שחל שביעי שלו להיות בערב הפסח דהיינו טומאת שרץ ואמר רחמנא נידחי	פסחים פח:א
כרבי יצחק דאמר טמאי מת מצוה היו שחל שביעי שלהן להיות בערב הפסח שנאמר (במדבר ט, ו) ולא יכלו לעשות הפסח ביום ההוא ביום ההוא הוא דאינן יכולין לעשות אבל למחר יכולין לעשות	פסחים פח:א
אמר רבה בר הונא א"ר יוחנן לא שנו אלא בית האסורין דעכו"ם אבל בית האסורין דישאל שוחטין בפני עצמו כיון דאבטחינהו מפיק ליה דכתיב (צפניה ג, יג) שארית ישראל לא יעשו עולה ולא ידברו כזב	פסחים פח:א
ת"ר מנין שאין שוחטין את הפסח על היחיד ת"ל (דברים טז, ה) לא תוכל לזבוח את הפסח באחד דברי ר' יהודה ורבי יוסי אומר יחיד ויכול לאכלו שוחטין עליו עשרה ואין יכולין לאכלו אין שוחטין עליהן	פסחים פח:א
ר"ש אומר אשה בראשון עושין אותה טפילה לאחרים בשני אין שוחטין עליה כל עיקר במאי קמיפלגי רבי יהודה סבר (שמות יב, ד) במכסת נפשות ואפילו נשים	פסחים פח:א
וכי תימא א"ה אפילו בשני נמי כתיב (במדבר ט, יג) חטאו ישא האיש ההוא איש אין אשה לא	פסחים פח:א
ורבי יוסי מ"ט דכתיב בראשון נפשות ואפילו אשה וכתוב בפסח שני (במדבר ט, יג) ונכרתה הנפש ההיא מישראל נפש ואפילו נשים ואלא חטאו ישא האיש ההוא למעוטי מאי למעוטי קטן מכרת	פסחים פח:א
איש דקאמר ר"ש אי נימא (שמות יב, ג) ויקחו להם איש שה לבית אבות וגו' ההוא מיבעי ליה לכדברי יצחק דאמר איש זוכה ואין קטן זוכה	פסחים פח:א
אמרו חכמים אע"פ שטבול יום אינו נכנס זה נכנס מוטב יבא עשה שיש בו כרת וידחה עשה שאין בו כרת וא"ר יוחנן דבר תורה אפילו עשה אין בו שנאמר (דברי הימים ב, כ, ה) ויעמד יהושפט בקהל יהודה וירושלים בבית ה' לפני החצר החדשה מאי חצר החדשה שחדשו בו דבר ואמרו טבול יום לא יכנס במחנה לוי	פסחים פח:א
ורבי חנניא בן עקביא סבר שני תקנתא דראשון הוא ושלשתן מקרא אחד דרשו (במדבר ט, יג) והאיש אשר הוא טהור ובדרך לא היה רבי סבר (במדבר ט, יג) וחדל לעשות הפסח ונכרתה דלא עבד בראשון אי נמי (במדבר ט, יג) קרבן ה' לא הקריב במועדו בשני בשני וממאי (דהא) חטאו ישא כרת הוא	פסחים פח:א
ור' נתן סבר (במדבר ט, יג) וחדל לעשות הפסח ונכרתה דהאי כי לשון דהא הוא וה"ק רחמנא דהא קרבן ה' לא הקריב במועדו בראשון האי חטאו ישא	פסחים פח:א
אמר מר מעלות השחר עד הנץ החמה חמשת מילין מנא לן דכתיב (בראשית יט, טו) וכמו השחר עלה ויאיצו המלאכים וגו' וכתוב (בראשית יט, כג) השמש יצא על הארץ ולוט בא צוערה ואמר רבי חנינא לדידי חזי לי ההוא אתרא והויא חמשה מילין	פסחים פח:א
לרב יהודה לא קשיא טמא שרץ רחמנא דחיה דכתיב (במדבר ט, י) איש איש כי יהיה טמא לנפש מי לא עסקינן שחל שביעי שלו להיות בערב הפסח ואפילו הכי אמר רחמנא לידחי	פסחים פח:א
תנו רבנן היה עומד חוץ למודיעים ויכול ליכנס בסוסים ובפרדים יכול יהא חייב ת"ל (במדבר ט, יג) ובדרך לא היה והלה היה בדרך היה עומד לפני מן המודיעים ואין יכול ליכנס מפני גמלים וקרונות המעכבות אותו יכול לא יהא חייב ת"ל ובדרך לא היה והרי לא היה בדרך	פסחים פח:א
בן בנו של נמרוד הרשע שהמריד את כל העולם כולו עלי במלכותו כמה שנותיו של אדם שבעים שנה ואם בגבורות שמונים שנה שנאמר (תהלים צ, י) ימי שנותינו בהם שבעים שנה ואם בגבורות שמונים שנה	פסחים פח:א
מה בין פסח הראשון לשני הראשון אסור בבל יראה ובל ימצא והשני חמץ ומצה עמו בבית הראשון טעון הלל באכילתו והשני אינו טעון הלל באכילתו זה וזה טעון הלל בעשייתו ונאכלין צלי על מצה ומרורים ודוחין את השבת: גמ' ת"ר (במדבר ט, יב) ככל חוקת הפסח יעשו אותו במצוה שבגופו הכתוב מדבר	פסחים פח:א
מצוה שעל גופו מנין ת"ל (במדבר ט, יא) על מצות ומרורים יאכלוהו	פסחים פח:א
יכול אפילו מצות שלא על גופו ת"ל (במדבר ט, יב) ועצם לא ישברו בו מה שבירת העצם מיוחד מצוה שבגופו אף כל מצוה שבגופו	פסחים פח:א
איסי בן יהודה אומר (במדבר ט, יב) יעשו אותו במצות שבגופו הכתוב מדבר	פסחים פח:א
כשם שהראשון אסור בבל יראה ובל ימצא כך שני אסור בבל יראה ובל ימצא ת"ל על מצות ומרורים יאכלוהו ואין לי אלא מצות עשה מצות ל"ת מנין ת"ל (במדבר ט, יב) לא ישאירו ממנו עד בקר ואין לי אלא מצות ל"ת שניתק לעשה	פסחים פח:א

מצות לית גמור מנין ת"ל (במדבר ט, יב) ועצם לא ישברו בו מה הפרט מפורש מ"ע ול"ת שניתק לעשה ול"ת גמור אף כל מ"ע ול"ת שניתק לעשה	פסחים צה:א
אמר רבא אמר קרא (במדבר ה, ב) וישלחו מן המחנה אפילו מקצת מחנה איכא דאמרי אמר רבא אמר קרא וישלחו מן המחנה אל מחוץ למחנה תשלחום כל היכא דקרינן ביה אל מחוץ למחנה תשלחום קרינן ביה וישלחו מן המחנה	פסחים צה:ב
אמר רבא מכדי טומאת אימורין מהיכא איתרבי מטומאת בשר דכתיב (ויקרא ז, כ) אשר לה' לרבות את האימורין כל היכא דאיתיה לטומאת בשר איתיה לטומאת אימורין כל היכא דליתיה לטומאת בשר ליתיה לטומאת אימורין	פסחים צז:א
מה בין פסח מצרים לפסח דורות פסח מצרים מקחו מבעשור וטעון הזאה באגודת אזוב ועל המשקוף ועל שתי המזוזות ונאכל בחפזון בלילה אחד ופסח דורות נוהג כל שבעה: גמ' מנא לן דכתיב (שמות יב, ג) דברו אל כל עדת ישראל לאמר בעשור לחדש הזה ויקחו זה מקחו מבעשור ואין פסח דורות מקחו מבעשור	פסחים צז:א
אלא מעתה (שמות יב, ו) והיה לכם למשמרת עד ארבעה עשר יום לחדש הזה הכי נמי זה טעון ביקור ד' ימים קודם שחיטה ואין אחר טעון ביקור	פסחים צז:א
שאני התם דכתיב תשמרו ופסח דורות נמי הכתיב (שמות יג, ה) ועבדת את העבודה הזאת בחדש הזה שיהו כל עבודות חדש זה כזה אלא ההוא הזה למעוטי פסח שני דכוותיה	פסחים צז:א
לא מעתה דכתיב (שמות יב, ח) ואכלו את הבשר בלילה הזה ה"נ דזה נאכל בלילה ואין אחר נאכל בלילה	פסחים צז:א
ור"ע אלא מעתה דכתיב (שמות יב, מח) וכל ערל לא יאכל בו ה"נ דבו אינו אוכל אבל אוכל בפסח דורות אמר קרא (שמות יג, ה) ועבדת אלא בו למה לי בו אינו אוכל אבל הוא אוכל במצה ומרו	פסחים צז:א
אלא מעתה (שמות יב, מג) וכל בן נכר לא יאכל בו ה"נ דבו אינו אוכל אבל אוכל הוא פסח לדורות אמר קרא ועבדת אלא בו למה לי בו המרת דת פוסלת ואין המרת דת פוסלת בתרומה ואיצטריך למיכתב ערל ואיצטריך למכתב בן נכר דאי כתב רחמנא ערל משום דמאיס אבל בן נכר לא מאיס אימא לא צריכא ואי אשמעינן בן נכר משום דאין לבו לשמים אבל ערל דלבו לשמים אימא לא צריכא	פסחים צז:א
אלא מעתה (שמות יב, מה) תושב ושכיר לא יאכל בו הכי נמי דבו הוא אינו אוכל אבל אוכל הוא בפסח דורות אמר קרא ועבדת אלא בו למה לי בו המרת דת פוסלת ואין המרת דת פוסלת בתרומה	פסחים צז:א
אלא מעתה (שמות יב, מד) ומלתה אותו אז יאכל בו ה"נ דבו אינו אוכל אבל אוכל בפסח דורות אמר קרא ועבדת אלא בו ל"ל בו מילת זכריו ועבדיו מעכבת ואין מילת זכריו ועבדיו מעכבת בתרומה אלא מעתה דכתיב (במדבר ט, יב) ועצם לא ישברו בו ה"נ דבו אינו שובר אבל שובר בפסח דורות אמר קרא ועבדת	פסחים צז:א
אלא בו ל"ל בו מילת זכריו ועבדיו מעכבת ואין מילת זכריו ועבדיו מעכבת בתרומה אלא מעתה דכתיב (במדבר ט, יב) ועצם לא ישברו בו ה"נ דבו אינו שובר אבל שובר בפסח דורות אמר קרא ועבדת	פסחים צז:א
אלא מעתה דכתיב (שמות יב, ט) אל תאכלו ממנו נא ממנו אי אתה אוכל אבל אתה אוכל נא בפסח דורות אמר קרא ועבדת אלא ממנו למה לי לכדברה א"ר יצחק	פסחים צז:א
מנא לן דאמר קרא (שמות יב, יא) ואכלתם אותו בחפזון אותו נאכל בחפזון ואין אחר נאכל בחפזון: ופסח דורות נוהג כל שבעה : וכו': אמאי קאי אי לימא אפסח פסח כל שבעה מי איכא	פסחים צז:א
מר רבא לא שנו אלא שנמצא אחר שחיטה והמיר בו אחר שחיטה אבל נמצא קודם שחיטה והמיר בו אחר שחיטה תמורתו מכן קדושה דחוויה קא אתא ולא קרבה איתיביה אביי (ויקרא ג, ז) אם כשב מה ת"ל אם כשב לרבות תמורת הפסח אחר הפסח מכאן אמרו חכמים יפה שתיקה לחכמים קל וחומר לטפשים שנאמר (משלי יז, כח) אויל מחריש חכם יחשב	פסחים צז:א
א"ל רשב"ג לרבי יוסי ברבי רצונך נפסיק וניחוש לדברי יהודה חבירנו אמר לו בכל יום ויום אתה מחבב דבריי לפני רבי יהודה ועכשיו אתה מחבב דברי רבי יהודה בפני (אסתר ז, ח) הגם לכבוש את המלכה עמי בבית	פסחים קא
תרי מילי נינהו בין לויים לישראלים דכתיב (דברים י, ח) בעת ההיא הבדיל ה' את שבט הלוי בין הכהנים ללויים דכתיב (דברי הימים א כג, יג) בני עמרם אהרן ומשה ויבדל אהרן להקדישו קדש קדשים	פסחים קד:א
ת"ר (שמות כ, ז) זכור את יום השבת לקדשו זכרהו על היין אין לי אלא ביום בלילה מנין ת"ל זכור את יום השבת לקדשו בלילה מנין אדרבה עיקר קדושה בלילה הוא קדיש דכי קדיש תחלת יומא בעי לקידושי	פסחים קז:א
רבה אמר מכדי כל הברכות כולן בפה"ג אמרי ברישא אמר בפה"ג ואגיד ביה חזייה לההוא סבא דגחין ושתי קרי אנפשיה (קהלת ב, יד) החכם עיניו בראשו אמרי בני רבי חייא מי שלא הבדיל במוצ"ש מבדיל והולך בכל השבת כולו ועד כמה	פסחים קז:א
ר' יצחק מטביל בירקי תניא נמי הכי השמש מטביל בבני מעיין ונותנן לפני האורחים ואע"פ שאין ראייה לדבר זכר לדבר שנאמר (ירמיהו ד, ג) נירו לכם ניר ואל תזרעו אל קוצים	פסחים קז:ב
אמר ר"א מכשיר היה בן בתירא בפסח ששחטו שחרית בארבעה עשר לשמו ומצפרא זמן פסחא הוא דכולי יומא חזי לפסחא דסבר (שמות יב, ו) בין הערבים בין ערב דאתמול לערב דהאינדא	פסחים קח:א
רבי יהודה אומר צריך שיהא בו טעם ומראה אמר רבא מאי טעמא דרבי יהודה דכתיב (משלי כג, לא) אל תרא יין כי יתאדם	פסחים קח:ב
ת"ר חייב אדם לשמח בניו ובני ביתו ברגל שנה' (דברים טז, יד) ושמחת בחגך במה משמחם ביין רבי יהודה אומר אנשים בראוי להם ונשים בראוי להן אנשים בראוי להם ביין ונשים במאי תני רב יוסף בבבל בבגדי צבעונין בארץ ישראל בבגדי פשתן מוגהצין	פסחים קט:א
תניא רבי יהודה בן בתירא אומר בזמן שביית המקדש קיים אין שמחה אלא בבשר שנאמר (דברים כז, ז) וזבחת שלמים ואכלת שם ושמחת לפני ה' אלהיך	פסחים קט:א
ועכשיו שאין בית המקדש קיים אין שמחה אלא ביין שנאמר (תהלים קד, טו) ויין ישמח לבב אנוש	פסחים קט:א
אמר קרא (שמות יב, מב) ליל שמורים ליל המשומר ובא מן המזיקין	פסחים קט:ב
א"ר יצחק מאי דכתיב (תהלים כג, ד) גם כי אלך בגיא צלמות לא אירא רע כי אתה עמדי זה הישן בצל דקל יחידי ובצל לבנה	פסחים קי:א
שבעה קולות שאמר דוד על המים והדר נישתי שנאמר (תהלים כט, ג) קול ה' על המים אל הכבוד הרעים ה' על מים רבים קול ה' בכח קול ה' בהדר קול ה' שובר ארזים וישבר ה' את ארזי הלבנון קול ה' חוצב להבות אש קול ה' יחיל מדבר יחיל ה' מדבר קדש	פסחים קי:א
אמר רבי שמואל בר רב יצחק אמר רב מותר לשנאתו שנאמר (שמות כג, ה) כי תראה חמור שנאך רובץ תחת משאו מאי שונא אילימא שונא נכרי והא תניא שונא שאמרו שונא ישראל ולא שונא נכרי אלא פשיטא שונא ישראל	פסחים קי:ב

ומי שריא למסניה והכתיב (ויקרא יט, ז) לא תשנא את אחיך בלבבך אלא דאיכא סהדי דעביד איסורא כולי עלמא נמי מיסני סני ליה	פסחים ק"ג:ב
מאי שנא האי אלא לאו כי האי גוונא דחזיא ביה איהו דבר ערוה רב נחמן בר יצחק אמר מצוה לשנאתו שנאמר (משלי ח, ג) יראת ה' (שונאי) רע	פסחים ק"ג:ב
אמר רב משום רבי יוסי איש הוצל מניין שאין שואלין בכלדיים שנאמר (דברים יח, ג) תמים תהיה עם ה' אלהיך	פסחים ק"ג:ב
אמרו עליו על הלל שהיה כורכן בבת אחת ואוכלן שנאמר (במדבר ט, יא) על מצות ומרורים יאכלוהו	פסחים ק"ט:א
אמר שמואל (דברים טז, ג) לחם עוני כתיב לחם שעונין עליו דברים	פסחים ק"ט:ב
מתחיל בגנות ומסיים בשבח ודורש (דברים כו, ה) מארמי אובד אבי עד שיגמור כל הפרשה כולה	פסחים ק"ט:א
שלשה דברים אלו בפסח לא יצא ידי חובתו ואלו הן פסח מצה ומרור פסח על שום שפסח המקום על בתי אבותינו במצרים שנאמר (שמות יב, כז) ואמרתם זבח פסח הוא לה' אשר פסח וגו'	פסחים ק"ט:ב
מצה על שום שנאלו אבותינו ממצרים שנאמר (שמות יב, לט) ויאפו את הבצק אשר הוציאו ממצרים וגו'	פסחים ק"ט:ב
מרור על שום שמררו המצריים את חיי אבותינו במצרים שנאמר (שמות א, יד) וימררו את חייהם וגו'	פסחים ק"ט:ב
בכל דור ודור חייב אדם לראות את עצמו כאילו הוא יצא ממצרים שנאמר (שמות יג, ח) והגדת לבנך ביום ההוא לאמר בעבור זה עשה ה' לי בצאתי ממצרים	פסחים ק"ט:ב
תניא היה ר"מ אומר כל תושבחות האמורות בספר תהלים כלן דוד אמרן שנאמר (תהלים עב, ט) כלו תפלות דוד בן ישי אל תיקרי כלו אלא כל אלו	פסחים ק"ז:א
שאינן השכינה שורה לא מתוך עצלות ולא מתוך שחוק ולא מתוך קלות ראש ולא מתוך דברים בטלים אלא מתוך דבר שמחה של מצוה שנאמר (מלכים ב, ג, טו) ועתה קחו לי מגן והיה כנגן המנגן ותהי עליו יד השם	פסחים ק"ז:א
אמר רב כל ת"ח היושב לפני רבו ואין שפתותיו נוטפות מר תכוניה שנאמר (שיר השירים ה, ג) שפתותיו שושנים נוטפות מור עובר אל תקרי שושנים אלא ששונין אל תקרי מור עובר אלא מר עבר	פסחים ק"ז:א
א"ר שמעון בן לקיש (בראשית יב, ב) ואעשך לגוי גדול זהו שאומרים אלהי אברהם ואברכך זהו שאומרים אלהי יצחק ואגדלה שמך זהו שאומרים אלהי יעקב יכול יהו חותמין בכולן ת"ל והיה ברכה בך חותמין ואין חותמין בכולן	פסחים ק"ז:ב
א"ר יוחנן קשין מזונותיו של אדם כפליים כיוולדה דאילו כיוולדה כתי' (בראשית ג, טז) בעצב ובמזונות כתי' (בראשית ג, יז) בעצבון	פסחים ק"ח:א
א"ר יהושע בן לוי בשעה שאמר הקב"ה לאדם (בראשית ג, יח) וקוץ ודרדר תצמיח לך זלגו עיניו דמעות אמר לפניו רבש"ע אני וחמורי נאכל באבוס אחד	פסחים ק"ח:א
כיון שאמר לו (בראשית ג, יט) בזעת אפך תאכל לחם נתקרה דעתו	פסחים ק"ח:א
אמר ר"א בן עזריה קשין נקביו של אדם כיום המיתה וכקריעת ים סוף שנאמר (ישעיהו נא, יד) מהר צועה להפתח וכתוב בתרי' רוגע הים ויהמו גליו	פסחים ק"ח:א
וכי מאחר דאיכא הלל הגדול אנן מ"ט אמרינן האי משום שיש בו ה' דברים הללו יציאת מצרים וקריעת ים סוף ומתן תורה ותחיית המתים וחבלו של משיח יציאת מצרים דכתי' (תהלים קיד, א) בצאת ישראל ממצרים	פסחים ק"ח:א
וקריעת ים סוף דכתיב (תהלים קיד, ג) הים ראה וינוס	פסחים ק"ח:א
מתן תורה דכתי' (תהלים קיד, ז) ההרים רקדו כאילים	פסחים ק"ח:א
תחיית המתים דכתיב (תהלים קטז, ט) אתהלך לפני השם	פסחים ק"ח:א
חבלו של משיח דכתיב (תהלים קטו, א) לא לנו ה' לא לנו	פסחים ק"ח:א
אמר רבי יוחנן לא לנו ה' לא לנו זו מלחמת גוג ומגוג רב נחמן בר יצחק אמר מפני שיש בו מילוט נפשות של צדיקים מגיהנם שנא' (תהלים קטז, ז) אנה ה' מלטה נפשי	פסחים ק"ח:א
אמרו כולן עלייתן מכבשן האש דכתיב (תהלים קיז, א) הללו את ה' כל גוים אמר חנניה שבחוהו כל האומים אמר מישאל כי גבר עלינו חסדו אמר עזריה ואמת ה' לעולם הללויה	פסחים ק"ח:א
אמר לו רבש"ע יש עבד שתובע את רבו אמר לו נחל קישון יהא לי ערב מיד פלט אותן ליבשה ובאו ישראל וראו אותן שנאמר (שמות יד, ל) וירא ישראל את מצרים מת על שפת הים	פסחים ק"ח:א
מאי אחד ומחצה שבהן דאילו בפרעה כתיב (שמות יד, ז) שש מאות רכב בחור ואילו בסיסרא כתיב (שופטים ד, ג) תשע מאות רכב ברזל	פסחים ק"ח:ב
הוציא הקב"ה עליהם כוכבים ממסילותם דכתיב (שופטים ה, כ) מן שמים נלחמו הכוכבים	פסחים ק"ח:ב
אמר לו הקב"ה לנחל קישון לך והשלם ערבונך מיד גרפם נחל קישון והשליכן לים שנאמר (שופטים ה, כא) נחל קישון גרפם נחל קדומים מאי נחל קדומים נחל שנעשה ערב מקדם באותה שעה פתחו דגים של ים ואמרו ואמת ה' לעולם	פסחים ק"ח:ב
מאי דכתיב (תהלים קיג, ט) מושיבי עקרת הבית אמרה כנסת ישראל לפני הקב"ה רבש"ע שמוני בניך כחולדה זו הדרה בעיקרי בתים	פסחים ק"ח:ב
דרש רבא מאי דכתיב (תהלים קטז, א) אהבתי כי ישמע ה' אמרה כנסת ישראל רבש"ע אימת אני אהובה לפניך בזמן שתשמע קול תחנוני	פסחים ק"ח:ב
דלותי ולי יהושיע אמרה כנסת ישראל לפני הקב"ה רבש"ע אע"פ שדלה אני במצות לך אני ולי נאה להושיע	פסחים ק"ח:ב

אמר ר"ש בן לקיש משום רבי יהודה נשיאה מאי דכתיב (יחזקאל א, ח) וידי אדם מתחת כנפיהם ידו כתיב זה ידו של הקדוש ברוך הוא שפרוסה תחת כנפי החיות כדי לקבל בעלי תשובה מיד מדת הדין	פסחים ק"ט:א
אמר שמואל כל כסף וזהב שבעולם יוסף לקטו והביאו למצרים שנאמר (בראשית מז, יד) וילקט יוסף את כל הכסף הנמצא	פסחים ק"ט:א
אין לי אלא שבארץ מצרים ושבארץ כנען בשאר ארצות מנין תלמוד לומר (בראשית מא, נז) וכל הארץ באו מצרימה	פסחים ק"ט:א
שלש מטמוניות הטמין יוסף במצרים אחת נתגלה לקרח ואחת נתגלה לאנטונינוס בן אסורוס ואחת גנוזה לצדיקים לעתיד לבא (קהלת ה, יב) עושר שמור לבעליו	פסחים ק"ט:א
(קהלת ה, יב) עושר שמור לבעליו לרעתו אמר רבי שמעון בן לקיש זו עשרו של קרח שנאמר (דברים יא, ו) ואת כל היקום אשר ברגליהם	פסחים ק"ט:א
א"ר שמואל בר נחמני א"ר יונתן (תהלים קי"א, כ"א) אודך כי עניתני אמר דוד אבן מאסו הבונים היתה לראש פנה	פסחים ק"ט:א
כל המצות מברך עליהן עובר לעשייתן מאי משמע דהאי עובר לישנא דאקדומי הוא א"ר נחמן בר יצחק דכתיב (שמואל ב י"ח, כג) וירץ אחימעץ דרך הככר ויעבור את הכושי אביי אמר מהכא (בראשית לג, ג) והוא עבר לפניו איכא דאמרי מהכא (מיכה ב, ג) ויעבור מלכם לפניו וה' בראשם	פסחים ק"ט:ב
מאי דכתיב (בראשית כא, ח) ויגדל הילד ויגמל עתיד הקב"ה לעשות סעודה לצדיקים ביום שיגמל חסדו לזרעו של יצחק	פסחים ק"ט:ב
אומר לו לדוד טול וברך אומר להן אני אברך ולי נאה לברך שנאמר (תהלים קט"ז, ג) כוס ישועות אשא ובשם ה' אקרא	פסחים ק"ט:ב
אמר רבא מצה בזמן הזה דאורייתא ומרור דרבנן ומאי שנא מרור דכתיב (במדבר ט, י"א) על מצות ומרורים בזמן דאיכא פסח יש מרור ובזמן דליכא פסח ליכא מרור מצה נמי הא כתיב על מצות ומרורים מצה מיהדר הדר ביה קרא (שמות י"ב, יח) בערב תאכלו מצות	פסחים ק"ט:א
ורבא אמר לך טמא ושהיה בדרך רחוקה לא צריך קרא דלא גרעי מערל ובן נכר דתניא (שמות י"ב, מח) כל ערל לא יאכל בו בו אינו אוכל אבל אוכל במצה ומרור	פסחים ק"ט:א
תניא כוותיה דרבא (דברים ט"ז, ח) ששת ימים תאכל מצות וביום השביעי עצרת לה' אלהיך מה שביעי רשות אף ששת ימים רשות מאי טעמא הוי דבר שהיה בכלל ויצא מן הכלל ללמד לא ללמד על עצמו יצא אלא ללמד על הכלל כולו יצא אף לילה הראשון רשות תלמוד לומר על מצות ומרורים יאכלוהו אין לי אלא בזמן שבית המקדש קיים בזמן שאין בית המקדש קיים מנין ת"ל בערב תאכלו מצות הכתוב קבעו חובה	פסחים ק"ט:א
ור"א בן עזריה אמר לך (שמות י"ב, י) מלא תותירו עד בקר נפקא הא ור"ע אמר לך אי לא כתב רחמנא הזה הוה אמינא מאי בקר בקר שני ור"א אמר לך כל היכא דכתב בקר בקר ראשון הוא	פסחים ק"ט:ב